

Kerckbrief

van de Hervormde Gemeente Nieuwkoop

colo
fon

Redactie: Corrie Zoutendijk, Evert de Jong, Corry van der Kruk
Inleveren Kopij: Corrie Zoutendijk Chrysantenstraat 121, 2431 XJ Noorden.
E-Mail zoutendijk02@kpnmail.nl

De Kerckbrief wordt gezien als welkome aanvulling op het Kerckblad

Van de redactie	1
Meditatie—Ommekeer	1
Chassidisch Verhaal—Een Belofte	2
Het askruisje : inkeer en omkeer	3
Avondgebeden in veertigdagentijd	4
veertig dagen— veertig jaren	4
Passion 2026— Geloof laten stromen	5
Family Bibles van NBG	5
Vakantieoverzicht	6

Volgende uitgave:
maart / april 2026
Kopij opsturen voor 10 maart 2026

VAN DE REDACTIE

Beste lezers,
Onderweg naar Pasen, zo kan deze uitgave worden gezien.
ds. Lex Boot schrijft in de veertigdagentijd-kalender in het voorwoord het volgende.
De Veertigdagentijd begint op Aswoensdag 18 februari 2026
In steeds meer kerken is er dan een mogelijkheid om een askruisje te ontvangen. De voorganger tekent op je voorhoofd een kruisje van as, vermengd met wat olie. Die as is gemaakt van gedroogde palmtakjes (of buxus) van de Palmzondag van vorig jaar.
Verder zijn er:
- oecumenische gebedsdiensten op de woensdagavonden.
- Biddag voor gewas en arbeid
- Wereldgebedsdag.
In deze tijd waarin veel tot bijna alle landen zich aan het herbewapenen zijn is het gebed een goed en ook het beste antwoord hierop.
In Psalm 22 staan de woorden: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?' deze woorden zijn ook terug te vinden in de evangelie Marcus 15:34. Als Jezus de beginwoorden van psalm 22 uitspreekt, wil Hij ons bewust

en het geloof weer wakker roept. In de omgang met de zwartgallige koning Saul heeft hij ervaren, dat door het aanheffen van een lofzang de boze geest van Saul moest wijken, omdat God in die lofzang-zijn troon besteed en op koninklijke wijze alle duistere machten verdreef. In vers 11 wordt de intieme relatie met God nog inniger verwoord: 'Op U werd ik geworpen van de baarmoeder af'. Elk kind huilt immers bij de geboorte. Het ervaart het geboren worden als een uitgestoten worden uit de veilige beslotenheid van de moederschoot. Maar David zegt nu heel verrassend: Toen ik uitgestoten werd uit de veilige moederschoot in deze onveilige harde wereld, werd ik op U geworpen. U, God, ving mij toen op; U nam mij toen voor uw rekening en U beschermde en bewaarde mij. Door dat stellige geloofsvertrouwen werd David een mens, die het leven aan kon. Die zelfs de strijd met Goliath aandurfde. Die tegenover de imponerende reus 'Ik' durfde zeggen ('Gij treedt mij tegemoet met zwaard en speer en werpspies, maar ik treed u tegemoet in de Naam van de Here der heerscharen'). Maar in de situatie van psalm 22 is David alles kwijt. Wat mankeert er dan aan? Van alles. Hij is ernstig ziek en heeft hoge koorts ('mijn tong kleeft aan mijn gehemelte') is sterk vermagerd ('Cal mijn beenderen kan ik tellen'). Terwijl hij nog leeft behandelt men hem alsof hij al dood is en verdeelt men zijn meest persoonlijke bezittingen (zijn kleren) onder elkaar. Spottend zegt men tot hem: Je kon toch altijd zo dierbaar praten over je vertrouwen op God. Laat nu eens zien wat je geloof waard is (vers 9). Maar het ergste van alles vinden we in vers 2: 'Mijn God, ik roep des daags, en Gij antwoordt niet, en des nachts, en ik kom niet tot stilte'. Omdat de communicatie met God verbroken is krimpt Davids 'ik' (= het besef, dat hij het leven aan kan) in tot niets. Hij, die als jonge knaap tegenover Goliath een man was, moet nu van zichzelf zeggen: 'Ik ben een worm en geen man' (vers 7).

Waarom?

'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?' In deze ene regel wordt de scherpst denkbare tegenstelling verwoord. Immers, als David zegt 'Mijn God', brengt hij tot uitdrukking, dat hij in een intieme relatie met God staat en spreekt hij zijn stellige vertrouwen uit, dat hij op God rekenen kan. Maar in het woord 'verlaten' spreekt hij uit, dat God, de vaste grond van zijn bestaan, er niet meer is voor hem. In die ene zin voel je de ondragelijke spanning: God. Gij zijt mijn God! Zo heb ik in U geloofd! Zo heb ik U in mijn lied bezongen! Zo heb ik U in mijn leven ervaren! Maar nu hebt U mij verlaten! Dat ervaar ik nu! Waarom? Hoe kan dat? Dat kan toch niet waar zijn! Zó ken ik U niet! Zó hebt U zich niet doen kennen. Zo kunt u niet zijn! Zo bent u ook niet, een God, die mij op het kriebelike moment in de steek laat! En toch: 'Mijn God, ik roep

des daags, en Gij antwoordt niet. Maar toch, al komt er geen antwoord, het roepen tot God gaat door, totdat al het bittere leed uitgeklaagd is. En dan, als David

totdat een eenvoudige Joodse kleermaker voorbij kwam en tussenbeide kwam en hem redde. Dankbaar voor de hulp zegende Reb Hillel de man en beloofde hem dat „na honderd en twintig jaar”, wanneer zijn tijd gekomen was, hij beloond zou worden door naast hem te worden begraven.

Vele jaren gingen voorbij. Reb Hillel was intussen Rabbijn van Bobruisk geworden en ieder jaar reisde hij de provincies rond en bezocht de steden van Kherson en Yekatrinoslav (*tegenwoordig in Oekraïne*), om Tora-les te geven aan de boeren, door wie hij enorm bewonderd werd. In de zomer van 1864, toen hij 69 jaar was, werd hij plotseling ziek terwijl hij in Kherson was, hetgeen veref van Bobruisk en Paritsh in Wit Rusland ligt, en hij stierf op Sjabbat Nachamoe **).

De volgende dag, te midden van algemene rouw, werd hij begraven en zijn leerlingen en bewonderaars kwamen nog vele jaren daarna om te bidden op het graf van de tsaddiek.

Geruime tijd later, op een bitter koude en stormachtige dag, stierf een onbekende arme zwerver in de gemeentelijke herberg voor daklozen. De sjammasj ***) van de begrafenisonderneming was te lui om naar buiten te gaan op deze winderige dag om de bestuurders van de begraafplaats te vinden om te vragen waar deze zwerver begraven moest worden, en dus ging hij zelf naar de begraafplaats en groef ergens op een vrije plek een graf, waar hij de ar-

me zwerver inlegde.

Een dag of twee later ontdekte men dat het nieuwe graf precies naast de rustplaats van de illustere Reb Hillel gegraven was. Toen dat bekend werd, brak er een groot tumult uit in de stad: was het wel gepast dat een onbekende zwerver, die toevallig in hun gemeente gestorven was, iemand die geen van de respectabele burgers zelfs maar kende, dat zo iemand begraven werd naast de tsaddiek?

Maar nu was het te laat om daar nog iets aan te veranderen, dat zou Thora nooit toestaan. Het minste wat ze konden doen was uitvinden wie die arme zwerver was. Op zijn identiteitspapieren stonden zijn naam en die van zijn vader en het feit dat hij uit Paritsh kwam. De bestuurders van Kherson schreven daarom naar hun collega's in Paritsh en vroegen hen wat zij wisten van de man

Het antwoord uit Paritsh identificeerde hem duidelijk: dit was dezelfde kleermaker aan wie zoveel jaren terug Reb Hillel beloofd had dat „na honderd twintig jaar”, als zijn tijd zou komen, hij naar zijn laatste rustplaats zou worden gebracht, naast die van Reb Hillel

'katholiek' wordt gezien. Soms worden er mooie alternatieven bedacht, zoals het voor ieder aansteken van een klein stompkaarsje waar met vingerverf een 'as'-kruisje op is getekend, dat de hele Veertigdagentijd door gebrand kan worden. Maar als je samen als gemeente over die schroom heenstapt, kan het askruisje een heel zintuiglijk ritueel zijn, dat een essentieel aspect van het geloofsleven, de inkeer en boete en daarmee de menselijke afhankelijkheid van Christus, heel tastbaar maakt.

In de praktijk

"Voor het eerst een viering op Aswoensdag"

"Dit jaar houden we, in de Protestantse Gemeente Steenwijk, voor het eerst een viering op Aswoensdag. Dat is een

mix van mijn eigen behoefte en die van anderen. Voor mij voelt het wat plompverloren om de Veertigdagentijd pas te beginnen op de eerste zondag en niet op Aswoensdag. De viering is een Taizéviering waarin ook de traditie van het askruisje een plek krijgt. In de regel komt er een vrij grote groep van 30 tot 40 mensen op de Taizévieringen af. Mensen die gevoelig zijn voor inkeer, verstillings- en rituelen. De pastoraal werker in onze gemeente en ik bereiden deze vieringen om beurten voor, met één of twee groepsleden. Kleine rituelen krijgen daarin een plek. Omdat dit al een vaste groep is, voelt het veilig om tijdens de komende Taizéviering op Aswoensdag een ritueel met een askruisje te doen."

Marieke Ariesen-Holwerda,
predikant in de Protestantse Gemeente Steenwijk

AVONDGEBEDEN IN VEERTIGDAGENTIJD

Graag nodigen wij u, namens de Gemeenschap van Kerken, uit om de Avondgebeden in de 40 dagentijd bij te wonen. Deze vieringen, op weg naar Pasen, worden gehouden in de Hervormde kerk aan het Regthuysplein. Mocht u niet in de gelegenheid zijn deze bij te wonen, dan kunt u ook de uitzendingen ervan rechtstreeks volgen via <https://kerkdienstgemist.nl/stations/2491-Nieuwkoop-HG>

Het thema is dit jaar: **"Kijk! Door Jezus' ogen"**. *De Geest nodigt ons uit om in het spoor van Jezus te gaan en met nieuwe ogen te kijken naar mensen om ons heen én naar mensen ver weg, die hunkeren naar perspectief. Met ogen vol aandacht en liefde, die zien wat vaak over het hoofd wordt gezien.*

De Veertigdagentijd begint op Aswoensdag, 18 februari. De oecumenische Avondgebeden 2026 zijn op 4 woensdagavonden, aanvang 19.30 uur. Ze duren ongeveer een

half uur.

Hierbij de data van de vieringen met de voorgangers

PASSION 2026 – GELOOF LATEN STROMEN

De komst van The Passion naar Drenthe is vooral te danken aan de inspanningen van wethouder Jacob Boonstra van de Gemeente Westerveld, lid van de Protestantse Gemeente Haren. De komst van The Passion naar Drenthe sluit aan bij een hartstochtelijk pleidooi dat classispredikant Ellen Peersmann eerder maakte. Geïnspireerd door The Passion in Zeist, richtte zij zich tot de organisatoren met een urgente boodschap over de situatie in haar provincie.

"Drenthe is een geseculariseerde provincie waar een groot aantal kerkelijke gemeenten zeer kwetsbaar zijn," stelde Peersmann. Zij beschreef hoe de kwetsbaarheid zit in het tekort aan ambtsdragers en het ontbreken van bestuurlijke capaciteiten. "De ambtsdragers die de afgelopen jaren, soms 20 jaar lang, het gemeentewerk op hun schouders hebben genomen zijn moe. Sommigen van hen vragen dringend aan de classis om hun gemeente op te heffen."

Als alternatief voor opheffing zoekt de classis samen met gemeenten naar oplossingen door middel van regionale samenwerkingsverbanden, waarbij het hoofdoel is "het geloofsgesprek weer op gang brengen" - met

andere woorden: "we zetten in op het weer laten stromen van het geloof."

Peersmanns visie komt nu tot uiting in de werkelijkheid. "Wat zou het mooi zijn wanneer we juist in deze provincie het geloof een boost geven door the Passion hier te houden," had zij gepleit. Die boost wordt nu werkelijkheid in Dwingeloo.

The Passion 2026 wordt live uitgezonden vanuit Dwingeloo op Witte Donderdag 2 april om 20.30 uur bij KRO-NCRV op NPO 1.

FAMILY BIBLES VAN NBG

Naar 1 miljoen Family Bibles

De Family Bible is een verkorte Engelse uitgave van de Samenleesbijbel. Die gezinsbijbel is in Nederland bedacht en sinds 10 jaar een veel verkochte en geliefde kinderbijbel.

De Samenleesbijbel bevat de Bijbel in Gewone Taal, leesroutes, gespreksvragen, weetjes, liedjes en opdrachtjes. De leesroutes sluiten aan bij de ontwikkelingsniveaus van kinderen tussen 8 en 12 jaar. Zo kunnen ouders

moeten bijvoorbeeld de vragen bij het Bijbelverhaal beantwoorden. En ze worden uitgedaagd om iets samen te doen met andere gezinnen, bijvoorbeeld een toneelstukje maken van het verhaal.

Veelbelovende veranderingen

De resultaten van het pilotproject zijn veelbelovend, zo blijkt uit de feedback en de evaluatiegesprekken. Het project leidt tot opvallende veranderingen, zoals:

• **Gezinsmomenten bloeien op.** Ouders die eerder niet met hun kinderen spraken over het leven, zitten nu samen met hen rond de Bijbel. Een vader vertelt: 'Vroeger riep ik mijn zoon alleen als er iets mis was. Nu praten we over geloof, keuzes maken, hoop.'

• **Kinderen komen met hun vragen.**

Ze denken na, durven vragen te stellen, ook als die kritisch zijn.

• **Ouders leren om samen met hun kinderen naar antwoorden te zoeken.** De training in kindertheologie was hiervoor onmisbaar.

• **De gewoonte om te lezen groeit.** In een tijd waarin kinderen weinig lezen, leren deze kinderen niet alleen de Bijbel kennen, maar groeit ook hun leesvaardigheid.

• **Ouders groeien mee.** Veel migrantenouders hadden zelf niet de gewoonte om in de Bijbel te lezen. Nu leren ze samen met hun kinderen God en Jezus beter kennen.

• **Kinderen ontwikkelen een eigen geloof.** Ze leren bidden, denken na over hun keuzes, en kunnen ervaren dat God ook met hen persoonlijk op weg is.

• **Lastige onderwerpen worden bespreekbaar.** Ouders gebruiken de Bijbel om te praten over mooie en moeilijke onderwerpen, keuzes en relaties.

• **Kinderwerkers in de kerk krijgen houvast.** Het materiaal maakt het makkelijker om Bijbelverhalen te onderwijzen, met diepgang en relevantie.

Hoopvol en uitdagend

De coördinatoren geven aan dat kinderen vaak nog meer toegewijd zijn aan het samen Bijbellezend dan hun ouders. Dat is hoopvol, maar het is ook een uitdaging, zoals blijkt uit het verhaal van de kinderwerker aan het begin van dit artikel. Hoe werd het probleem met dat stille meisje opgelost? Elias Agyemang: 'Dit meisje wilde dolgraag meedoen. Maar dat lukte niet, want haar moeder was analfabeet. We vonden voor haar een mentor, een jongere uit de kerk. Met die mentor leest zij nu elke week het Bijbelverhaal.'

